

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XXIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

XXIV.

Georgius, D. G. Dux Saxoniae, Landgrafius Thuringiae & Marchio Misnae.

S Gra. & Fav. Doctissime Erasme: quantum nos Epistola nostra studuimus Henricum Espendorfum ab inquietandis feliciss. studiis tuis revocare, tanto majorem concepimus dolorem, ubi literas tuas una cum codicillis, totius fabulae seriem complectentibus, cognovimus perlegendi. Quid enim indignius, quam te, cum aetate tum eruditione longè gravissimum virum, ab homine tali infestari. Ego verò, optime Erasme, si tuo loco essem, ita me adversus illum gererem, ut de ipsius improba magnificentia minus quam de muscis quod dici solet, praetervolitantibus laborarem. Vides enim, quid ista concertatione caperet, nimirum ut per aequa perque iniqua tecum commissus orbi celebris fiat. Habuit hoc studio jam inde homo Tragicus & personatus, ut malit videri quam esse generosus ac nobilis, alioqui quorsum erat opus tot ansas hic illic in rebus nullius momenti captare, qui conflictaretur tecum? Tum, tanta improbitate, post commentas injurias pacisci ac postulare, ut libello aliquo publice edito te illi declarares amicum? Neque vero tibi autor esse velim, ut codicillos actionum vestrarum edas. Indignissimus enim est, quem posteritas ex te cognoscat. Quid quod in iisdem multa praeter aequum & bonum teque indigna apparent acta pactaque, nisi quod nusquam non tuam agnoscam modestiam, qua in placandis vel infestissimis hostibus uti soles. Etsi vero unice cupiam te ab ista concertatione tam iniqua adserere ac vindicare, tamen cum animadvertam, usque adeò literas apud illum nostras nihil promovisse, ut multo quam ante in te sit factus animosior saeviorque, nolumus causam tuam, nostra intercessione amplius gravare. Itaque nec consilium nobis est, ullo titulo in patriam revocandi hominem, quippe qui jam ante non sine periculo tum famae tum rerum edocti simus, quam non sit tutum ejusmodi ingenia functionibus publicis admovere. Neque nos illum perditum cupimus. Sed quia in nostra manu non est, sanare eum, quibuscunque etiam muneribus praeficiatur; commodius est, ut illum suas sibi res habere sinamus. Neque arbitror te nobis consulturum, si tuum hic serio appellarem consilium, talem adsciscere nobis. Ceterum quod isthic Evangelium ita invalescere scribis, ut tibi cum aliis multis bonis de migrando sit cogitandum, quanquam id nobis permolestum est auditu, & cupiam tuam id aetatem ferre, ut tibi nobiscum agere liceret: tamen quum tu tam saevientibus injuriis solus obnoxius non sis, perferendum est tibi infortunium nobiscum commune. Non enim facile credas, quam indignis ac falsis contumeliis hisce nos diebus & Lutherus de integro traduxerit, edita in nos planè tragicà responsione, nisi ex libellis ultro citroque scriptis cognoscas.

Nnn nn 2

Et

Et quum videam, hæc secula ingenia non ita multo saniora, præsertim inter istius factionis homines ferre: boni consulenda sunt, quæcunque etiam præter dignitatem & meritum ad eò nostrum in nos committantur. Itaque multa, imò omnia, danda sunt charitati Christianæ, atque publicæ tranquillitati, si modo hac nostra facilitate causam nostram non reddimus deteriolem. Bene vale. Datum Dresdæ, sub Idus Martii, Anno MDXXIX.

Georgius, Dux Saxonæ,
manu propria.

XXV.

D. Jo. Pappo.

Quæ tibi hac epistola scribo, ea Scholarcharum jussu scribo, qui hodie mihi mandarunt, ut abs te clavem Domus Thomanæ petam, quam dem Doctori Giphanio. Quam igitur libenter obtemperas Scholarchis & illorum auctoritas tibi chara est, & charum tibi Præpositi jus est, tam tu libenter, mi D. Pappo, & illis postulantis & mihi petenti facito, quod gratum decet virum facere. Quod capitulum interponere conaris, id ego meo juri obficere statuo, spero tamen & me meum jus & Scholarchas suam auctoritatem, suumq; beneficium Doctori Giphanio collatum, facile capitulo probare posse. Sed istud quod petimus, ante factum oportuit. Vale 20. Novembr. 1578.

Joannes Sturmius, Rector &
Præpositus.

XXVI.

Jacobus Sadoleus Episcopus Carpentoracti.

Annus est, aut eo plus, cum binas abs te literas accepi eodem exemplo, quarum quæ posteriùs scriptæ erant, cum priores mihi redditæ fuissent, esset autem in illis tuæ de mea incolunitate & oportuno ad meam ecclesiam receptu gratulatio plena amicissimæ voluntatis, recordor me tum, ut noster amor ferebat, diligenter tibi rescriptissè: post mihi allatæ sunt alteræ, una cum Psalmo octuagesimo quinto & tua in illum interpretatione: cujus ego lectione mirificè fui delectatus, tuamque illam admirabilem ingenii vim & copiam in eo etiam recognovi, sed quo minus tibi

de